

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet har baggrund i ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2612, hvor ministeren besvarelse ønskes præciseret. Mange udadreagerende børn, der ikke kan begå sig i en almindelig folkeskoleklasse, får ikke altid tilbud om 4 timers ugentlig særundervisning gennem folkeskolelovens § 10, stk. 2. Det kan være børn helt fra 10-års-alderen, som står uden egentligt skole/undervisningstilbud, fordi kommunerne ikke har økonomi til at godkende specialtilbud/heldagsskole.

Jette Bergenholz Bautrup (S):

Jeg har stillet ministeren et skriftligt spørgsmål den 26. marts 2003, hvori jeg spørger ministeren, hvad ministeren agter at gøre i anledning af, at der er minimum 400 børn, som står uden skole- og undervisningstilbud i Danmark, hvilket fremgår af en undersøgelse, som er lavet af Børns Vilkår.

Kl. 14.45

Jeg vil spørge: Ministeren skriver, at undersøgelsen er tilbage fra 2001, og samtidig kan ministeren fortælle, at der kun er kommet besvarelser fra PPR, dvs. Skolepsykologisk Kontor, på 82 ud af 201 henvendelser fra Børns Vilkår. Hvad agter ministeren at gøre ved det? Jeg synes, det er fuldstændig uacceptabelt.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Som ganske rigtigt refereret har jeg i mit skriftlige svar til fru Jette Bergenholz Bautrup den 2. april oplyst, at tallet 400 børn stammer fra en undersøgelse, som er foretaget af Børns Vilkår i april 2001. Der er altså tale om en 2 år gammel undersøgelse, hvis data ikke er verificerede.

Jeg vil gerne give spørgeren ret i, at det er et problem, hver eneste gang et barn står uden undervisningstilbud, der inddrager barnet i et fællesskab. Udgangspunktet er, at der er undervisningspligt i Danmark, og at skolemyndighederne har en forpligtelse til at tilbyde børn skolegang. Udgangspunktet er undervisning på distriktsskolen, men hvis et barn har behov for helt særlige foranstaltninger, tilrettelægges undervisningen så tæt på barnets hjem som overhovedet muligt. Når barnet skifter fra en almindelig klasse til en specialskole, eller når barnet af en eller anden grund ikke længere kan fortsætte i sin hidtidige skole, kan der imidlertid en gang imellem opstå den situation, at der ikke er plads

til barnet i den specielle institution, som skønnes at være det bedste tilbud til barnet.

Andre typiske årsager til, at barnet i en periode er uden undervisningstilbud, er ifølge Børns Vilkårs undersøgelse følgende: Barnet er i en visitationsperiode, hvor det ikke er klart, hvor barnet bedst kan placeres; barnet tages ud af skolen af sine forældre, fordi det ikke har en tilfredsstillende oplevelse af skolegangen; barnet har på grund af sygdom eller handicap ikke mulighed for at følge undervisningen i skolen; barnet nægter at gå i skole.

Barnet er dog ikke uden undervisning i den periode. Kommunen eller amtskommunen skal iværksætte enkeltmandsundervisning, der efter vejledning skal omfatte mindst 3 til 6 ugentlige undervisningstimer på 1.-3. klassetrin og mindst 8 til 10 ugentlige undervisningstimer på de øvrige klassetrin.

Afslutningsvis vil jeg gerne pege på, at de kommende ændringer af folkeskoleloven, som efter min opfattelse øger rummeligheden i skolen, må forventes at reducere antallet af disse meget beklagelige situationer.

Jette Bergenholz Bautrup (S):

Jeg vil sige tak til ministeren, men vil så sige, at angående de børn, jeg taler om, og jeg er vidende om – jeg har arbejde om mandagen som socialrådgiver – er der utrolig mange børn fra 7 op til 16 år, som ikke modtager det, der hedder § 10, stk. 2-undervisning, dvs. enkeltundervisning, men reelt står uden nogen form for undervisning. Det er børn, som er utilpassede eller udadreagerende, og som ikke kan være i en ganske almindelig klasse.

Nogle af de børn venter på en udredning på børnepsykiatrisk afdeling eller venter på et eller andet behandlingstilbud. Der kan gå helt op til mellem 1 og 1½ år, inden de får enten en udredning eller et andet tilbud, og når de så har fået en udredning, går der igen 1 år, inden de overhovedet får et behandlingssted. Det vil sige, at i 2 år er disse børn uden nogen tilknytning til det sociale samvær med andre børn og er heller ikke under de normale spilleregler, og nogle af børnene bliver undervist hjemme hos forældre, der er meget ressourcetsvage.

Derfor vil jeg spørge: Vil ministeren foretage en undersøgelse af, hvor mange børn det drejer sig om på landsplan? Tallet 400 holder ikke i dag, der er mange flere børn, og jeg synes, det er både synd og uacceptabelt, at vi taber nogle børn på gulvet, både fagligt og socialt.